EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 11.11.2026
COM(2026) 1110 final

2026/0357 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi direktiv 2011/83/EU in 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede poenostavitve nekaterih pravil o varstvu potrošnikov

{SEC(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1101 final} - {SWD(2026) 1102 final}

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Digitalna doba je korenito spremenila izkušnje potrošnikov. Omogočila je hitrejši, priročnejši in širši dostop do vse večjega nabora blaga in storitev. Hkrati so se pojavili novi in bolj izpopolnjeni načini vplivanja na izbiro potrošnikov. Poleg nedvomnih koristi izbire in učinkovitosti obširna uporaba digitalnih tehnologij omogoča, da stare in nove nepoštene poslovne prakse v velikem obsegu vplivajo na potrošnike, kar povečuje tveganja za njihove ekonomske interese ter njihovo duševno in telesno dobro počutje.

Pri preverjanju primernosti potrošniškega prava EU z vidika digitalne pravičnosti[1] je bilo ocenjeno delovanje Direktive 2005/29/ES o nepoštenih poslovnih praksah[2], Direktive 2011/83/EU o pravicah potrošnikov[3] in Direktive 93/13/EGS o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah[4] v obdobju 2017–2023. Ugotovljeno je bilo, da so te tri direktive še vedno ustrezne in potrebne za zagotavljanje visoke ravni varstva potrošnikov na spletu in učinkovitega delovanja digitalnega enotnega trga. Hkrati je bilo opredeljenih več škodljivih in nastajajočih problematičnih praks, s katerimi se potrošniki soočajo na spletu, in sicer od zavajajočih zasnov vmesnikov, zavajajočega cenovnega trženja na spletu in pasti naročnin do manipulativnih poslovnih praks, ki temeljijo na podatkih. Pri preverjanju primernosti so bile izpostavljene tudi vrzeli in pravne negotovosti v zakonodaji o varstvu potrošnikov, ki znatno vplivajo na potrošnike in podjetja. Ugotovljeno je bilo tudi nekaj omejenih možnosti za poenostavitev in zmanjšanje bremena, zlasti v zvezi z zadevami, ki jih ureja Direktiva 2011/83/EU.

V skladu s kompasom za konkurenčnost sta poenostavitev in zmanjšanje bremen eden od krovnih ciljev Komisije. Komisar McGrath je 15. julija 2025 vodil dialog o izvajanju v zvezi s poenostavitvijo potrošniškega prava v digitalnem okolju[5]. Na dialogu je bilo potrjeno, da so bremena za podjetja, ki izhajajo iz horizontalnega potrošniškega prava EU, omejena (saj ni na primer obveznosti poročanja), vendar obstajajo možnosti za ciljno usmerjeno poenostavitev. Svet je v sklepih o agendi za potrošnike do leta 2030 pozdravil cilj poenostavitve pravil za podjetja in poudaril, da bi bilo treba preprečiti nepotrebno novo birokracijo[6].

Ta predlog je odgovor na ugotovljene potrebe po poenostavitvi in zmanjšanju bremen. Brati ga je treba v povezavi s predlogom akta o digitalni pravičnosti.

Ta predlog je del programa primernosti in uspešnosti predpisov (REFIT) in prispeva k poenostavitvi, pri čemer je posebna pozornost namenjena MSP. Pričakuje se, da bodo ukrepi za zmanjšanje bremena, vključeni v to pobudo, privedli do skupnih prihrankov.

---

1 Delovni dokument služb Komisije, Preverjanje primernosti potrošniškega prava EU z vidika digitalne pravičnosti (SWD(2024) 230 final z dne 3. oktobra 2024).

2 Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

3 Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

4 Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, 21.4.1993, str. 29).

5 Evropska komisija, Dialog o izvajanju na temo varstva potrošnikov v digitalnem okolju s komisarjem Michaelom McGrathom, 2025.

6 Sklepi Sveta o agendi za potrošnike do leta 2030 z dne 26. februarja 2026.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog je skladen z drugimi prednostnimi nalogami EU in prednostnimi nalogami Komisije na področju varstva potrošnikov. Direktiva 2011/83/EU o pravicah potrošnikov bo spremenjena, da bi se zmanjšalo upravno breme za trgovce, ki delujejo na notranjem trgu, ne da bi se ogrozil splošni cilj EU glede zagotavljanja visoke ravni varstva potrošnikov.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Predlog je skladen tudi z obstoječimi digitalnimi pravili, vključno z aktom o digitalnih storitvah, aktom o digitalnih trgih in aktom o umetni inteligenci, splošno uredbo o varstvu podatkov in tekočimi pobudami, kot sta zbirni sveženj za digitalno področje in pregled direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah. Skladen naj bi bil tudi s predlogom Komisije za uredbo o odgovornosti za otrokom varno spletno okolje v EU (EU KIDS ACT).

Dopolnjujoča se uporaba digitalnih pravil in instrumentov potrošniškega prava zagotavlja celovito in učinkovito varstvo potrošnikov[7]. Prispeva lahko k učinkovitemu izvrševanju, pri katerem se organi usklajujejo pri uporabi najprimernejšega pravnega sredstva[8].

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Ta predlog temelji na členu 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Člen 114 PDEU določa približevanje zakonodaje in zavezuje EU k visoki ravni varstva potrošnikov, da se zagotovi delovanje notranjega trga, kot je določeno v členu 26 PDEU. Člen 169 PDEU in Listina o temeljnih pravicah (člen 38) opozarjata na cilj visoke ravni varstva potrošnikov, pri čemer se člen 169 PDEU nanaša posebej na varovanje zdravja, varnosti in ekonomskih interesov potrošnikov.

Ustrezna pravna podlaga je člen 114 PDEU. Cilj predloga je zmanjšati ovire za čezmejno dobavo blaga in storitev na digitalnih trgih s poenostavitvijo posebnih pravil Direktive 2011/83/EU, da se zmanjšajo upravna bremena za podjetja ter izboljša pravna varnost za podjetja in potrošnike. Področje politike v skladu s členom 4(2), točki (a) in (f), PDEU spada v deljeno pristojnost. Zato se uporablja načelo subsidiarnosti, za predlog pa se uporablja mehanizem za preverjanje subsidiarnosti v skladu s Protokolom št. 2.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Vprašanja varstva potrošnikov, zlasti na digitalnem področju, so sama po sebi čezmejna in sistemska ter izhajajo iz digitalnih trgov, ki delujejo po vsej EU. Skoraj polovica anketiranih, ki so odgovorili na anketo za podjetja, izvedeno za oceno učinka pobude (48 %, tj. 592 od 1 232), se je strinjalo ali močno strinjalo, da odsotnost usklajenih pravil EU omejuje nadgradljivost v državah članicah, več kot polovica (52 %, tj. 645 od 1 235) pa jih je potrdilo, da razlike v nacionalnem izvajanju prava EU ovirajo čezmejno trgovino.

---

[7] Dopolnjujočo se uporabo akta o digitalnih storitvah in potrošniškega prava dokazujejo na primer vzporedni ukrepi Komisije in mreže za sodelovanje na področju varstva potrošnikov v zvezi s spletnima tržnicama Temu in Shein. V teh postopkih mreža za sodelovanje na področju varstva potrošnikov obravnava vprašanja varstva potrošnikov, kot so lažni popusti, vsiljiva prodaja, prisilna igrifikacija, manjkajoče in zavajajoče informacije o pravnih pravicah potrošnikov, lažne ocene in skriti kontaktni podatki.

[8] Glej na primer Reyna, A., „Interdisciplinary enforcement in competition and data protection law“ (Interdisciplinarno izvrševanje zakonodaje o konkurenci in varstvu podatkov), 2025.

Dodana vrednost ukrepanja na ravni EU je velika. Rezultati ciljno usmerjenih raziskav, izvedenih za preverjanje primernosti, so pokazali na soglasje o tem, da bi imela harmonizirana pravila na digitalnem področju za trgovce in potrošnike po vsej EU dodano vrednost EU. Z ukrepi za poenostavitev, predlaganimi v tej direktivi, se bo zmanjšalo upravno breme za podjetja, vključno z MSP.

- **Sorazmernost**

Predlog ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje njegovih ciljev. Kot je opisano v oddelku 6 poročila o oceni učinka, so bile možne politike in posebni ukrepi za poenostavitev ocenjeni tudi ob upoštevanju pričakovane sorazmernosti vključenih ukrepov. Ti ukrepi so najmanj vsiljiva možnost, s katero je mogoče doseči zastavljeni cilj, in so zato sorazmerni, kot je pojasnjeno v oddelkih 7.2 in 7.4 poročila o oceni učinka.

- **Izbira instrumenta**

Predlog za spremembo direktiv 2011/83/EU in 2002/58/ES je direktiva.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Pri preverjanju primernosti potrošniškega prava EU z vidika digitalne pravičnosti je bilo ocenjeno delovanje direktiv 2005/29/ES, 2011/83/EU in 93/13/EGS v obdobju 2017–2023 glede na pet meril za boljše pravno urejanje. Njegove sklepe je mogoče povzeti, kot sledi:

– Uspešnost: direktive so le delno uspešne, saj je število pritožb potrošnikov še vedno visoko, prav tako ostaja velika tudi škoda, ki jo utrpijo, pravna negotovost in pravne vrzeli so še vedno prisotne, obstaja pa tudi tveganje regulativne razdrobljenosti in nezadostnega izvrševanja.

– Skladnost: notranja skladnost je dosledna in se vzajemno krepi, zunanja skladnost pa je na splošno dosežena z dopolnjevanjem z drugo zakonodajo EU.

– Učinkovitost: tudi pozitivna z nekaterimi omejitvami, saj so stroški in koristi na družbeni ravni uravnoteženi, stroški izpolnjevanja obveznosti pa se ne štejejo za visoke; koristi za potrošnike, trgovce in organe so znatne, na nekaterih področjih pa so mogoče poenostavitve (npr. kar zadeva obveznosti glede informacij in pravice do odstopa od pogodbe).

– Dodana vrednost EU: pravni okvir EU dosega zmerno ali bistveno boljše rezultate, kot bi jih lahko dosegle države članice s posamičnim ukrepanjem.

– Ustreznost: pozitivna z omejitvami. Cilji so še vedno izjemno relevantni, tehnološko nevtralen okvir varnostne mreže pa prinaša koristi. Različen tehnološki in tržni razvoj bo vplival na primernost za namen in pričakuje se, da bo to v prihodnje potekalo hitreje (npr. zaradi vse večje uporabe umetne inteligence, avtomatizacije, personalizacije). Uporaba druge zakonodaje EU bo vplivala na ustreznost.

- **Posvetovanja z deležniki**

V skladu s smernicami za boljše pravno urejanje so potekala obsežna posvetovanja, da bi se zagotovila široka udeležba deležnikov.

Dejavnosti posvetovanja so obsegale:

– javno posvetovanje, ki je bilo odprto za povratne informacije od 17. julija 2025 do 24. oktobra 2025,

– poziv k predložitvi dokazov, objavljen na portalu „Povejte svoje mnenje“, ki je potekal vzporedno z javnim posvetovanjem,

– kvantitativno raziskavo med podjetji,

– kvantitativno raziskavo med potrošniki (starimi 15 let in več),

– kvantitativno raziskavo med otroki (starimi od 7 do 14 let),

– serijo vedenjskih poskusov med potrošniki (starimi 15 let in več),

– serijo vedenjskih poskusov med mladoletniki (starimi od 12 do 17 let),

– kvalitativne raziskave (razprave v fokusnih skupinah) z mladoletniki (starimi od 12 do 17 let),

– tri ciljno usmerjene raziskave med deležniki:

  - poslovnimi združenji,
  - združenji potrošnikov,
  - javnimi organi,

– ciljno usmerjeni razgovori z deležniki s predstavniki podjetij, poslovnih združenj, vključno s predstavniki MSP, potrošniških združenj, organizacij civilne družbe, vključno z organizacijami, ki zastopajo otroke, mlade in druge ranljive skupine, ter akademskih krogov,

– okrogle mize s ključnimi deležniki o specifičnih temah,

– posvetovanje z mladoletniki prek platforme EU za udeležbo otrok,

– dialog o izvajanju s komisarjem McGrathom o varstvu potrošnikov v digitalnem okolju 15. julija 2025,

– dialog z mladimi o politiki v zvezi z aktom o digitalni pravičnosti 17. in 18. junija 2026,

– teoretične raziskave ustrezne akademske literature, člankov, strateških dokumentov in spletnih virov.

Upoštevana so bila tudi priporočila sopredsednikov posebne skupine za varnost otrok na spletu, objavljena 13. julija 2026.

Zbirno poročilo o posvetovanju z deležniki je del Priloge 2 k poročilu o oceni učinka. Zbirno poročilo s povzetkom dejstev javnega posvetovanja je bilo objavljeno 19. decembra 2025[9].

Povratne informacije v okviru posvetovalnih dejavnosti so pokazale, da so deležniki na strani potrošnikov skeptični glede tega, ali bi bilo mogoče ukrepe za poenostavitev iz tega predloga izvesti brez zmanjšanja varstva potrošnikov, medtem ko so deležniki na strani podjetij zagovarjali potrebo po še daljnosežnejši poenostavitvi.

• Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj

Komisija se je oprla na zunanjo ocenjevalno študijo, ki je bila opravljena v podporo preverjanju primernosti, zunanjo študijo, ki podpira akt o digitalni pravičnosti, raziskave

[9] Javno posvetovanje o aktu o digitalni pravičnosti – zbirno poročilo s povzetkom dejstev (Public consultation on the Digital Fairness Act - Factual summary report), december 2025.

organov, vedenjske raziskave, pregled stanja razmer za potrošnike, delo Skupnega raziskovalnega središča in neodvisno akademsko literaturo. Podporne študije so navedene v prilogah k poročilu o oceni učinka.

- **Ocena učinka**

Prednostna možnost se izvaja s tem predlogom direktive in predlogom akta o digitalni pravičnosti. Oba predloga podpira ocena učinka, o kateri je Odbor za regulativni nadzor 3. julija 2026 podal pozitivno mnenje s pridržki. Pripombe Odbora za regulativni nadzor so bile obravnavane v končnem poročilu o oceni učinka.

S tem predlogom direktive se izvajajo ukrepi za poenostavitev iz oddelka „6.7 Poenostavitev“ poročila o oceni učinka: (i) trgovcem ni treba zagotoviti obveznih predpogodbenih informacij o pravici do odstopa od pogodbe za spletno digitalno vsebino, kadar se ta pravica ne uporablja, ker potrošnik izrecno soglaša s pridobitvijo takojšnjega dostopa do spletne digitalne vsebine; (ii) za naročnine na digitalne medijske (zvočne in video) vsebine se sedanja 14-dnevna pravica do odstopa od pogodbe nadomesti s pravico do odpovedi pogodbe v prvem mesecu, pod pogojem, da se plača polna naročnina za ta mesec (namesto da se za vsakega potrošnika izračuna vrednost storitev, opravljenih do odstopa od pogodbe), in (iii) zmanjšajo se obveznosti glede informacij za ponavljajoče se nakupe majhne vrednosti v aplikaciji.

Vključeni so tudi ukrepi za odpravo prekrivajočih se zahtev in zagotovitev skladnosti z drugo zakonodajo Unije: (i) črtanje člena 16e Direktive 2011/83/EU o temnih vzorcih pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, saj se temni vzorci obravnavajo horizontalno v predlogu akta o digitalni pravičnosti; (ii) odprava posebnih obveznosti glede informacij za potrošnike iz Direktive 2011/83/EU v zvezi z možnostmi, ki jih prostovoljno predlagajo trgovci in so zajete v drugi zakonodaji Unije; (iii) odprava regulativne izbire držav članic iz Direktive 2011/83/EU v zvezi s spletnimi tržnicami, da se zagotovi skladnost z digitalnimi pravili EU, in (iv) sprememba člena 13 Direktive 2002/58/ES o zasebnosti in elektronskih komunikacijah o neželenih komercialnih sporočilih, da se izključi njegova uporaba za sporočila podjetij v razmerju do potrošnikov, saj jih bo urejal akt o digitalni pravičnosti.

Na splošno bo ta pobuda pozitivno prispevala k programu REFIT. Čeprav prihrankov v vseh primerih ni bilo mogoče količinsko opredeliti, se pričakuje, da bodo ti ukrepi za zmanjšanje bremen v desetih letih privedli do skupnih prihrankov v višini 197,5 milijarde EUR.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Ta predlog in predlog akta o digitalni pravičnosti sta pobudi REFIT. Komponenta poenostavitve je obravnavana v tem obrazložitvenem memorandumu, preostali ukrepi pa v obrazložitvenem memorandumu predloga akta o digitalni pravičnosti.

Ta predloga vzpostavljata enoten sklop pravil, ki bi vsem udeležencem na trgu zagotovil večjo gotovost. Potrošnikom bodo koristili jasnejše in bolj nevtralne spletne izbire ter lažje razumljivo oblikovanje cen, obenem pa bo prihajalo do manj sporov pri pridružitvi digitalnim storitvam, njihovi uporabi in prekinitvi uporabe, kar skupno gradi zaupanje. Velika podjetja, ki imajo pravne službe in službe za zagotavljanje skladnosti, morajo zgolj ponovno umeriti standarde zasnove in strategije monetizacije ter preiti na dolgoročnejše modele, ki temeljijo na ugledu in zmanjšujejo kratkoročno prožnost, vendar povečujejo predvidljivost in zmanjšujejo tveganje neizvrševanja. MSP bi se lahko na začetku soočila z regulativnim bremenom, saj bodo morala preoblikovati vmesnike, postopke in dokumentacijo zaradi ukrepov, vključenih v predlog akta o digitalni pravičnosti, vendar bodo hkrati uživala prednosti zmanjšanja bremena zaradi ukrepov za poenostavitev iz tega predloga. Poleg tega bodo imela po začetnih spremembah koristi od enostavnejšega in preglednejšega konkurenčnega okolja, ki jim bo

omogočilo, da se osredotočijo na kakovost izdelkov in inovacije. Nazadnje, izvršilni organi bodo imeli koristi od jasnejših pravil in orodij, ki omogočajo zgodnejše in preventivno posredovanje, večjo doslednost med državami članicami in učinkovitejše izvrševanje.

Na splošno sta predloga združljiva s cilji EU na področju konkurenčnosti. Ne uvajata sistemskih stroškov ali slabosti za inovacije ter zagotavljata jasne neto koristi za konkurenčnost MSP, hkrati pa inovacije in konkurenco usmerjata v bolj trajnostno tržno dinamiko, ki temelji na zaupanju.

Predlagani ukrepi za poenostavitev zagotavljajo ponavljajoče se prihranke pri stroških z odpravo odvečnih obveznosti glede informacij, racionalizacijo ponavljajočih se transakcij in zmanjšanjem razdrobljenih zahtev glede zagotavljanja skladnosti ali zahtev glede zagotavljanja skladnosti pri majhnih vrednostih, ne da bi bili pri tem ogroženi splošni cilji zanesljivega varstva potrošnikov. Čeprav so ti prihranki posamično skromni, so strukturni in se sčasoma kopičijo, zlasti za MSP in digitalna podjetja z velikim obsegom poslovanja.

Predloga sta pripravljena na digitalno tehnologijo in skladna z delovanjem interneta. Spreminjata obstoječo zakonodajo EU in uvajata nova materialna pravila za varstvo potrošnikov, ne da bi za doseganje svojih ciljev zahtevala zbiranje, obdelavo, ustvarjanje, izmenjavo ali souporabo podatkov. Prav tako ne zahtevata, da podjetja razvijejo ali uporabljajo posebne tehnologije in rešitve. Poleg tega ne nalagata razvoja posebnih javnih storitev, ki bi za izvajanje potrebovale digitalna sredstva.

- **Temeljne pravice**

Ukrepi za poenostavitev iz tega predloga so skladni s členom 38 Listine, saj ohranjajo visoko raven varstva potrošnikov. Čeprav lahko nekateri ukrepi iz predloga akta o digitalni pravičnosti omejijo svobodo gospodarske pobude (člen 16 Listine), to ne velja za ukrepe iz tega predloga.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predloga ne zahtevata povečanja človeških virov ali drugih stroškov za Komisijo in zato nimata proračunskih posledic. Glede na to, da predlog nima niti proračunskega učinka niti digitalne razsežnosti, ocena finančnih posledic in digitalnih razsežnosti zakonodajnega predloga ni potrebna.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Predlog je v obliki direktive o spremembi. Države članice morajo Direktivo prenesti v 12 mesecih po začetku njene veljavnosti in nacionalne ukrepe za prenos sporočiti Komisiji prek sistema Themis. Komisija je pripravljena državam članicam zagotoviti tehnično podporo pri izvajanju Direktive.

Napredek pri doseganju ciljev obeh predlogov se bo spremljal z vrsto glavnih kazalnikov (navedenih v poročilu o oceni učinka). Okvir za spremljanje bo dodatno prilagojen v skladu s končnimi pravnimi in izvedbenimi zahtevami ter časovnim načrtom.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Člen 1 predloga določa spremembe Direktive 2011/83/EU.

Členi 2, 3, 5, 6, 6a, 8, 9, 11a, 12, 14, 16, 16a, 16e in 29 ter Priloga I k Direktivi 2011/83/EU se spremenijo.

Natančneje, pojasnjeno je, da kadar potrošniki pred sklenitvijo pogodbe zahtevajo takojšen dostop do digitalne vsebine, ki se ne dobavi na otipljivem nosilcu podatkov, s čimer izgubijo pravico do odstopa od pogodbe v skladu z izjemo iz člena 16, prvi odstavek, točka (m), se od trgovcev ne zahteva, da potrošnikom zagotovijo predpogodbene informacije o obstoju pravice do odstopa od pogodbe in pogojih za njeno uveljavljanje.

V primeru naročnin na zvočno in video vsebino, ki se štejejo za pogodbe o storitvah, bo potrošnik lahko odpovedal pogodbo v prvem mesecu, pod pogojem, da bo plačal polno povprečno naročnino za en mesec, izračunano na podlagi celotnega trajanja pogodbe. To pravilo nadomešča obveznost potrošnika, da ponudniku plača nadomestilo na podlagi tržne vrednosti storitev, opravljenih do odstopa od pogodbe, v skladu z veljavnimi pravili o odstopu od pogodb o storitvah.

Obveznosti glede informacij iz Direktive 2011/83/EU so poenostavljene za dodatne mikrotransakcije, ki jih isti trgovec ponuja potrošniku v okviru obstoječe pogodbe o digitalnih storitvah. Trgovci morajo namreč pri takih mikrotransakcijah potrošnikom zagotoviti le bistvene informacije o glavnih značilnostih in ceni, ne da bi ponavljali statične informacije, kot so njihova identiteta in kontaktni podatki.

Obveznosti glede informacij o trgovčevem postopku obravnavanja pritožb, poprodajni pomoči strankam, poprodajnih storitvah in tržnih garancijah, kodeksih ravnanja ter dostopu do mehanizmov izvensodnega reševanja pritožbe in drugih pravnih sredstev, kadar jih trgovci dajejo na voljo, se črtajo.

Člen 11a Direktive 2011/83/EU o funkciji za odstop od pogodbe se črta, saj se prestavi v akt o digitalni pravičnosti.

Člen 16e Direktive 2011/83/EU se črta, saj akt o digitalni pravičnosti uvaja horizontalna pravila o zavajajočih zasnovah vmesnikov, ki se uporabljajo tudi za pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo.

Člen 2 predloga spreminja člen 13 Direktive 2002/58/ES o neželenih komercialnih sporočilih, da se izključi njegova uporaba za sporočila podjetij v razmerju do potrošnikov, saj jih bo urejal akt o digitalni pravičnosti.

2026/0357 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi direktiv 2011/83/EU in 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede poenostavitve nekaterih pravil o varstvu potrošnikov

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[10],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Pri preverjanju primernosti potrošniškega prava Unije z vidika digitalne pravičnosti iz leta 2024 so bile ugotovljene nekatere možnosti za poenostavitev in zmanjšanje bremena v zvezi z Direktivo 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta[11].

(2) V skladu z Direktivo 2011/83/EU mora trgovec potrošniku pred sklenitvijo pogodbe, sklenjene na daljavo, ali pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, zagotoviti informacije o pogojih, roku in postopkih v zvezi s pravico do odstopa od pogodbe ter vzorčni odstopni obrazec. V primeru pogodb o dobavi digitalne vsebine, ki se ne dobavi na otipljivem nosilcu podatkov, potrošnik izgubi pravico do odstopa od pogodbe, če se je izvajanje že začelo in – če pogodba potrošnika zavezuje k plačilu –, če je potrošnik podal predhodno izrecno soglasje za začetek izvajanja in privolil, da bo s tem izgubil pravico do odstopa od pogodbe.

(3) Kadar potrošnik poda tako soglasje in privolitev pred sklenitvijo pogodbe in se izvajanje pogodbe začne takoj po njeni sklenitvi, bi bilo treba pojasniti, da trgovcem ni treba zagotoviti predpogodbenih informacij o pravici do odstopa od pogodbe in vzorčnega odstopnega obrazca.

(4) Pravila o pravici do odstopa od pogodbe iz Direktive 2011/83/EU v zvezi s pogodbami o opravljanju storitev, vključno s pogodbami o opravljanju digitalnih storitev, potrošnikom omogočajo uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe tudi po začetku izvajanja pogodbe. V takih primerih je trgovec upravičen do zneska, ki je sorazmeren s storitvami, ki so že bile opravljene, preden je potrošnik uveljavljal pravico do odstopa od pogodbe, in ki se izračuna na podlagi skupne dogovorjene cene. Ta pravila

[10] UL C , , str. .

[11] Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

o pravici do odstopa od pogodbe se uporabljajo tudi za naročnine za dostop do zvočne in video vsebine za določeno časovno obdobje, kadar se štejejo za pogodbe o digitalnih storitvah, tj. kadar ponujajo vsebino dinamične narave, ne zgolj stabilno in, kadar je to ustrezno, neprekinjeno dobavo določene digitalne vsebine.

(5) Izračun zneska, ki ga mora plačati potrošnik, je v vsakem primeru individualen, kar ustvarja dodatno upravno breme za ponudnika in negotovost za potrošnike. Zato bi bilo treba za zagotovitev pravne varnosti spremeniti pravila o pravici do odstopa od pogodbe iz Direktive 2011/83/EU, kar zadeva pogodbe o digitalnih storitvah, ki vsebujejo naročnino za dostop do zvočne ali video vsebine in katerih izvajanje se začne pred iztekom 14-dnevnega roka za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe. Potrošnik bi namreč moral imeti možnost, da od pogodbe odstopi kadar koli v enem mesecu od sklenitve pogodbe, pod pogojem, da trgovcu v primeru mesečnih naročnin plača dolgovani znesek enomesečne naročnine. Za naročnine, daljše od enega meseca, bi moral ta znesek ustrezati povprečni ceni digitalne storitve za en mesec, izračunani na podlagi skupne cene za celotno trajanje pogodbe, ob upoštevanju morebitnih obdobij popusta v času naročnine. Ker bi potrošnik, ki odstopi od pogodbe, plačal za celotno enomesečno obdobje pogodbe, bi moral trgovec potrošniku še naprej zagotavljati digitalno storitev do konca tega obdobja.

(6) Na digitalnih trgih se je znatno povečalo število mikrotransakcij za nakup digitalne vsebine, ki se ne dobavi na otipljivem nosilcu podatkov, opravljenih v okviru digitalnih storitev, zlasti video iger. Taka digitalna vsebina zagotavlja dodatne funkcionalnosti in funkcije, ki so neločljivo povezane z digitalno storitvijo, ki jo trgovec že zagotavlja potrošniku.

(7) Za take mikrotransakcije majhne vrednosti je nepotrebno in nesorazmerno zahtevati, da trgovci zagotovijo celoten sklop predpogodbenih informacij, določenih v Direktivi 2011/83/EU. Informacij o, na primer, identiteti in kontaktnih podatkih trgovca, načinih plačila in izvedbe ali obstoju splošnih zakonskih pravic ni treba ponavljati, preden se opravi vsaka mikrotransakcija, ker so bile take informacije že zagotovljene ob sklenitvi pogodbe za zadevno digitalno storitev.

(8) Zato je primerno, da se take mikrotransakcije majhne vrednosti izvzamejo iz več obveznosti glede predpogodbenih informacij iz Direktive 2011/83/EU, obenem pa se ohrani zahteva, da morajo trgovci potrošniku zagotoviti bistvene informacije o glavnih značilnostih in ceni mikrotransakcije. Trgovci, ki ponujajo mikrotransakcije, bi morali pridobiti tudi izrecno soglasje in privolitev potrošnika, da bo izgubil pravico do odstopa od pogodbe, če se mikrotransakcija izvede takoj.

(9) Direktiva 2011/83/EU vključuje obveznosti glede informacij o postopku pri trgovcu glede obravnavanja pritožb, poprodajni pomoči strankam, poprodajnih storitvah in tržnih garancijah, kodeksih ravnanja ter mehanizmih izvensodnega reševanja pritožbe in drugih pravnih sredstvih, kadar so take možnosti na voljo. Kadar trgovci te možnosti ponujajo prostovoljno za promocijo svojih izdelkov, imajo tržne spodbude za obveščanje potrošnikov o njihovem obstoju in glavnih značilnostih, zato zagotavljanja takih informacij ni treba zakonsko predpisati. Nekatere od teh obveznosti glede informacij se prekrivajo tudi s podobnimi obveznostmi v drugi zakonodaji Unije, in sicer v Direktivi 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta[12],

[12] Direktiva 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o alternativnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (Direktiva o alternativnem reševanju potrošniških sporov) (UL L 165, 18.6.2013, str. 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

ki določa posebne obveznosti za trgovce glede informacij v zvezi z mehanizmi izvensodnega reševanja pritožbe in drugih pravnih sredstvih, in Direktivi (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta[13], ki določa obveznosti glede informacij o tržnih garancijah. Zato je primerno, da se te obveznosti glede informacij črtajo iz Direktive 2011/83/EU, da se poenostavi regulativni okvir.

(10) Direktiva 2011/83/EU prepoveduje nepošteno zasnovo spletnih vmesnikov v pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo. Uredba (EU) .../... [*vstavite številko akta o digitalni pravičnosti*] uvaja horizontalna pravila o nepoštenih zasnovah spletnih vmesnikov, ki se uporabljajo tudi za pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo. Da bi se izognili podvajanju pravil, bi bilo treba zadevno določbo in sklice nanjo črtati iz Direktive 2011/83/EU.

(11) Direktiva 2011/83/EU trgovce, ki ponujajo sklenitev pogodb prek spletnega vmesnika, zavezuje, da potrošnikom zagotovijo spletno funkcijo za odstop od pogodbe. Uredba (EU) .../... [*vstavite številko akta o digitalni pravičnosti*] uvaja horizontalna pravila o pošteni zasnovi vmesnikov, vključno z obveznostjo trgovcev, da zagotovijo spletno funkcijo za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe in odpovedi pogodbe. Da bi se izognili podvajanju pravil, bi bilo treba določbo o funkciji za odstop od pogodbe in sklicevanja nanjo črtati iz Direktive 2011/83/EU.

(12) Direktiva 2011/83/EU državam članicam dovoljuje, da ponudnikom spletnih tržnic naložijo dodatne obveznosti glede informacij. Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta[14] določa horizontalne popolnoma harmonizirane obveznosti glede informacij za ponudnike spletnih tržnic. V skladu z navedeno uredbo države članice ne bi smele sprejemati ali ohranjati dodatnih nacionalnih zahtev v zvezi z zadevami, ki spadajo na njeno področje uporabe. Za zagotovitev doslednosti bi bilo treba zadevno določbo in sklice nanjo črtati iz Direktive 2011/83/EU.

(13) Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta[15] varuje naročnike in uporabnike elektronskih komunikacijskih storitev pred neželenimi sporočili za namene neposrednega trženja. To varstvo je zelo pomembno za potrošnike in se vključuje v Uredbo (EU) [*vstavite številko akta o digitalni pravičnosti*]. Da bi se izognili podvajanju pravil v aktu o digitalni pravičnosti in Direktivi 2002/58/ES, je treba spremeniti Direktivo 2002/58/ES, da se izključi uporaba njenih pravil o neželenih sporočilih v odnosih podjetij v razmerju do potrošnikov.

(14) Direktivi 2011/83/EU in 2002/58/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(15) Ker cilja te direktive, in sicer poenostavitve potrošniškega prava Unije, države članice posamično ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi vseevropskega značaja težave lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

---

13 Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (UL L 136, 22.5.2019, str. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj).

14 Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah) (UL L 277, 27.10.2022, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

15 Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2011/83/EU

Direktiva 2011/83/EU se spremeni:

(1) člen 2 se spremeni:

(a) točka 12 se nadomesti z naslednjim:

„(12) ‚finančna storitev' pomeni vsako storitev bančne, kreditne, zavarovalne, pokojninske, naložbene ali plačilne narave, vključno s storitvami v zvezi s kriptosredstvi;"

(b) doda se naslednja točka:

„(22) ‚mikrotransakcija' pomeni pogodbo o dobavi digitalne vsebine, ki se ne dobavi na otipljivem nosilcu podatkov:

(a) ki se sklene v okviru obstoječe pogodbe o digitalnih storitvah med istim trgovcem in istim potrošnikom;

(b) ki je neločljivo povezana z opravljanjem te digitalne storitve, ker zagotavlja dodatno vsebino ali funkcije, in

(c) pri kateri plačilo, ki ga mora izvesti potrošnik, ne presega 50 EUR ali protivrednosti tega zneska v virtualni valuti, ki jo uporablja trgovec.";

(2) v členu 3(1b) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Za pogodbe, sklenjene na daljavo med trgovcem in potrošnikom za opravljanje finančnih storitev, se uporabljajo samo člena 1 in 2, člen 3(2), (5) in (6), člen 4, člen 6a, člen 8(6), členi 16a do 16d, člen 19, členi 21 do 23, člen 24(1) in (6), členi 25 do 27 in člen 29.";

(3) v členu 5(1) se črta točka (ec);

(4) člen 6 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točki (g) in (h) se nadomestita z naslednjim:

„(g) plačilne pogoje ter pogoje dostave, vključno z možnostmi okolju prijazne dostave, kadar so na voljo, in izvedbe ter časovni rok, v katerem se trgovec zaveže, da bo dostavil blago ali opravil storitve;

(h) kadar obstaja pravica do odstopa od pogodbe, pogoje, rok in postopke za uveljavljanje te pravice v skladu s členom 11(1) in vzorčni odstopni obrazec iz Priloge I(B) ter po potrebi informacije o obstoju in namestitvi funkcije za odstop od pogodbe iz člena [*vstaviti številko člena o funkciji za odstop od pogodbe*] Uredbe (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta* [*vstaviti številko akta o digitalni pravičnosti*], razen če je potrošnik pred sklenitvijo pogodbe o dobavi digitalne vsebine, ki se ne dobavi na otipljivem nosilcu podatkov, soglašal, da se pogodba začne izvajati takoj po njeni sklenitvi v skladu s členom 16, prvi odstavek, točka (m);

---

* Uredba (EU) …/… Evropskega parlamenta in Sveta z dne … (UL … ELI ...).“;

(ii) točka (j) se nadomesti z naslednjim:

„(j) da je potrošnik, če uveljavlja pravico do odstopa od pogodbe po tem, ko je vložil zahtevo v skladu s členom 7(3) ali členom 8(8), trgovcu dolžan plačati razumne stroške v skladu s členom 14(3), ali, v primeru pogodbe o digitalnih storitvah, ki vsebuje naročnino za dostop do zvočne in video vsebine – če potrošnik uveljavlja pravico do odstopa od pogodbe v skladu s členom 9(1b) –, da je potrošnik trgovcu dolžan plačati povprečno ceno storitve za en mesec, izračunano na podlagi celotnega trajanja pogodbe;“;

(iii) točke (m), (n) in (t) se črtajo;

(iv) doda se naslednji pododstavek:

„Z odstopanjem od prvega pododstavka trgovec v primeru mikrotransakcij potrošniku zagotovi informacije iz prvega pododstavka, točki (a) in (e).“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Informacije iz odstavka 1, točke (h), (i) in (j), tega člena se lahko zagotovijo z vzorčnimi navodili za odstop od pogodbe iz Priloge I(A). Šteje se, da je trgovec izpolnil obveznosti glede informacij, določenih v odstavku 1, točke (h), (i) in (j), tega člena, če je ustrezno izpolnil ta navodila ter jih posredoval potrošniku. Sklici na 14-dnevni odstopni rok iz vzorčnih navodil za odstop od pogodbe iz Priloge I(A) se nadomestijo s sklici na 30-dnevni odstopni rok, kadar države članice sprejmejo pravila v skladu s členom 9(1a), ali s sklici na enomesečni odstopni rok za pogodbe o digitalnih storitvah, ki vsebujejo naročnino za dostop do zvočne in video vsebine za določeno časovno obdobje iz člena 9(1b).“;

(5) v členu 6a se črta odstavek 2;

(6) člen 8 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„2. Če pogodba, sklenjena na daljavo z uporabo elektronskih sredstev, potrošnika obvezuje k plačilu, trgovec potrošnika neposredno preden potrošnik odda svoje naročilo, jasno in v vidni obliki opozori na informacije iz člena 6(1), točke (a), (e), (la), (o) in (p), v primeru mikrotransakcij pa na informacije iz člena 6(1), točki (a) in (e).“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Če se pogodba sklene prek sredstva komuniciranja na daljavo z omejenim prostorom ali časom za prikaz informacij, trgovec pred sklenitvijo take pogodbe na tem sredstvu ali prek njega zagotovi vsaj predpogodbene informacije iz člena 6(1), točke (a), (b), (e), (h) in (o), razen vzorčnega odstopnega obrazca iz Priloge I(B), navedenega v točki (h). Trgovec potrošniku zagotovi druge informacije iz člena 6(1), vključno z vzorčnim odstopnim obrazcem, na ustrezen način v skladu z odstavkom 1 tega člena. V primeru mikrotransakcij trgovec pred sklenitvijo pogodbe na takem sredstvu za komuniciranje na daljavo ali prek njega zagotovi informacije iz člena 6(1), točki (a) in (e).“;

(c) v odstavku 7 se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„7. Trgovec potrošniku zagotovi potrdilo o sklenjeni pogodbi na trajnem nosilcu podatkov v razumnem času po sklenitvi pogodbe na daljavo in najpozneje ob dostavi blaga ali preden se začne opravljati storitev ali dobavljati digitalna vsebina, ki se ne dobavi na otipljivem nosilcu podatkov. To potrdilo vsebuje:“;

(7) člen 9 se spremeni:

(a) za odstavkom 1a se vstavi naslednji odstavek:

„1b. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena ima potrošnik v primeru pogodb o digitalnih storitvah, ki vsebujejo naročnino za dostop do zvočne in video vsebine za določeno časovno obdobje, kadar je izrecno zahteval, da se izvajanje pogodbe začne takoj po njeni sklenitvi, na voljo en mesec, da brez obrazložitve odstopi od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ne da bi imel zaradi tega poleg stroškov iz člena 14 še druge stroške.“;

(b) v odstavku 2 se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„2. Brez poseganja v člen 10 se odstopni rok iz odstavka 1 tega člena izteče po 14 dneh ali, če so države članice sprejele pravila v skladu z odstavkom 1a tega člena, 30 dneh ali, za pogodbe iz odstavka 1b tega člena, enem mesecu:“;

(8) člen 11a se črta;

(9) člen 12 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 12

Učinki odstopa od pogodbe

1. Z uveljavitvijo pravice do odstopa od pogodbe prenehajo obveznosti pogodbenih strank:

(a) izvajanje pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ali

(b) sklenitev pogodbe na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, kadar je ponudbo dal potrošnik.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena trgovec, kadar potrošnik uveljavlja pravico do odstopa od pogodbe o digitalnih storitvah, ki vsebuje naročnino za dostop do zvočne in video vsebine za določeno časovno obdobje v skladu s členom 9(1b), izvaja pogodbo do konca začetnega enomesečnega obdobja.“;

(10) v členu 14 se za odstavkom 3 vstavi naslednji odstavek:

„3a. Z odstopanjem od odstavkov 2a in 3 tega člena potrošnik, kadar uveljavlja pravico do odstopa od pogodbe o digitalnih storitvah, ki vsebuje naročnino za dostop do zvočne in video vsebine za določeno časovno obdobje v skladu s členom 9(1b), trgovcu plača povprečno ceno storitve za en mesec, določeno v pogodbi in izračunano na podlagi celotnega trajanja pogodbe.“;

(11) v členu 16a(1) se točka (s) nadomesti z naslednjim:

„(s) praktična navodila in postopke za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe v skladu s členom 16b(1), v katerih so med drugim navedeni telefonska številka ter elektronski naslov trgovca ali podatki o drugih sredstvih za sporazumevanje, relevantnih za pošiljanje izjave o odstopu od pogodbe, ter v primeru pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih prek spletnega vmesnika, informacije o obstoju in namestitvi funkcije za odstop od pogodbe iz člena [*vstaviti številko člena o funkciji*

za odstop od pogodbe] Uredbe (EU) .../... [*vstaviti številko akta o digitalni pravičnosti*].“;

(12) člen 16e se črta;

(13) v členu 29 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar država članica uporabi eno od regulativnih možnosti iz člena 3(4), člena 6(7), člena 6(8), člena 7(4), člena 8(6), člena 9(1a) in (3), člena 16, drugi in tretji odstavek, člena 16a(2) in (9) in člena 16b(7), o tem obvesti Komisijo do 19. decembra 2025, obvešča pa jo tudi o vseh naknadnih spremembah.“;

(14) v delu A Priloge I se točka [6] „Navodil za izpolnjevanje“ nadomesti z naslednjim:

„[6] Pri pogodbah o opravljanju storitev ali pogodbah o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja, vstavite naslednje: „Če ste zahtevali, da se izvajanje storitev ali dobava vode/plina/električne energije/daljinskega ogrevanja [*neustrezno črtajte*] začne v odstopnem roku, ste nam dolžni plačati znesek, ki je sorazmeren s storitvami, opravljenimi do trenutka, ko ste nas obvestili o vašem odstopu od te pogodbe, v primerjavi s celotnim obsegom pogodbe / ste nam dolžni plačati povprečno ceno za en mesec vaše naročnine [*neustrezno črtajte*].“.

Člen 2

Spremembe Direktive 2002/58/ES

V členu 13 se doda naslednji odstavek 7:

„(7) Ta člen se ne uporablja za trgovce, ki neželena sporočila naslavljajo na uporabnike ali naročnike, ki so potrošniki, za namene neposrednega trženja.“.

Člen 3

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [12 mesecev po začetku veljavnosti]. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

   Države članice te predpise uporabljajo od [12 mesecev po začetku veljavnosti].

   Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament *predsednica*	*Za Svet* *predsednik/predsednica*